

PROJECTE LINGÜÍSTIC DE CENTRE

Curs 2010-2011
IES JOAN RAMIS I RAMIS

COMISSIÓ DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

0. CONSIDERACIONS INICIALS

La realitat sociolingüística de l'alumnat i del conjunt de la comunitat educativa ha canviat enormement en els últims anys. En primer lloc, per l'augment del fenomen immigratori, amb l'arribada de nous ciutadans i l'impacte que l'entrada d'alumnat procedent d'altres països té en l'àmbit escolar. L'augment de la diversitat lingüística i cultural de l'alumnat d'avui fa necessària la reformulació de gran part dels aspectes a tenir en compte en el PLC.

En segon lloc, la complexitat de les relacions socials i familiars, la mundialització, la irrupció massiva de les tecnologies de la informació i la comunicació, entre altres fets, urgeixen a recapitular els objectius lingüístics dels centres educatius.

D'altra banda, més de 25 anys des de l'aprovació de la Llei de normalització lingüística de les Illes Balears han donat lloc a avenços notables en el coneixement de la llengua, però amb unes mancances també notables en l'ús efectiu i en actituds de lleialtat lingüística.

Aquests indicadors de la realitat socioeducativa obliguen el nostre centre a repensar la tasca docent i el tractament de les llengües escolars. El nou PLC s'haurà de basar en un acord sobre els principis que han de regir l'ensenyament i l'aprenentatge de les llengües amb la finalitat d'aconseguir una competència comunicativa plurilingüe; garantir l'ús del català i del castellà; fer del català, llengua pròpia de les Illes Balears, la llengua comuna compartida; i donar una formació motivadora envers l'aprenentatge de llengües. En aquest sentit, els centres es configuren com un espai comunicatiu d'interacció social, amb metodologies que afavoreixin la comunicació.

La idea que ha de presidir tota actuació envers el tractament de les llengües ha d'anar encaminada a assegurar la convivència intercultural i l'educació cívica amb l'objectiu de construir una societat democràtica, respectuosa amb la diversitat, en què tothom conegui bé les dues llengües oficials i que el català, com a llengua pròpia, esdevingui la llengua comuna d'ús públic.

1. INTRODUCCIÓ

El Projecte Lingüístic de Centre (PLC),

1. Defineix els trets d'identitat, en aquest cas lingüístics, del centre.
2. Proposa objectius-marc en què s'han de desenvolupar actuacions tendents a l'ús normal de la llengua catalana.

3. Remet a la programació anual de la Comissió de Normalització Lingüística, en què es planifiquen i temporalitzen les activitats que s'han de dur a terme en el curs.
4. Inclou propostes pel que fa a l'ús dels recursos pedagògics, organitzatius i econòmics del centre.
5. Ha de ser coherent amb el Projecte Educatiu de Centre.
6. Ha de comprometre la participació de tots els sectors de la comunitat educativa.
7. Ha de tenir en compte l'acollida de l'alumnat nouvingut. Les particularitats individuals han de veure's reflectides en les programacions dels departaments. Farem referència específica a l'alumnat nouvingut en explicar el programa d'acolliment lingüístic i cultural (PALIC).
8. Ha de ser revistat periòdicament per adaptar-lo a la realitat sociolingüística del centre.

La revisió del PLC que ara es presenta ha estat realitzada a partir del darrer PLC del centre, el del curs 2003-2004, de les memòries de la Comissió de Normalització Lingüística (CNL) dels darrers anys, dels acords dels departaments i de la normativa vigent, així com de la informació extreta de les enquestes sobre ús de la llengua vehicular fetes a professors i alumnes, de l'estudi sobre usos lingüístics de l'alumnat dut a terme el present curs acadèmic i de les indicacions i recomanacions de l'equip ESEL.

La Comissió de Normalització Lingüística que ha treballat en aquesta redacció ha estat integrada pels professors següents:

- Joan Pere Alzamora, professor del Departament de Llengua catalana i literatura i professor de PALIC.
- Juan Manuel Cardona, professor del Departament d'Orientació.
- Antoni López, professor del Departament de Ciències Socials, Geografia i Història.
- Lluç Pons, professor del Departament de Llengües estrangeres.
- Marga Seguí, professora del Departament de Filosofia i directora del centre.
- Cristina Tomàs, professora del Departament de Física i Química i cap d'estudis adjunta.
- Joana Frontera, professora del Departament de Llengua catalana i literatura i coordinadora de la Comissió de Normalització Lingüística.

2. DIAGNOSI INICIAL

A continuació, es presenta una síntesi de la diagnosi inicial sobre ús de les llengües de la nostra comunitat educativa.

Tenint en compte la realitat sociolingüística de Menorca en general, i la del nostre alumnat en particular, hem de dir que aquest és de procedència diversa: si bé és majoritàriament menorquí i, per tant, de parla catalana, també tenim alumnat la llengua materna del qual és la castellana i, en els darrers anys, s'ha incrementat l'alumnat de procedència estrangera i, per tant, parlant d'altres llengües (anglès, àrab, alemany, francès, berber, portuguès, etc). El fet que la majoria dels nostres alumnes hagin nascut aquí és important, ja que encara que pugui ser el castellà la llengua familiar, hem de suposar que aquests alumnes han estat escolaritzats a Menorca i han après a llegir i escriure en català.

Tanmateix, el fenomen de la immigració és clarament visible en els darrers anys en el fet que ha augmentat el nombre d'alumnes estrangers i que aquests

superen en nombre els nascuts a l'Estat espanyol (fora dels territoris de parla catalana).

A les famílies, el català és la llengua de parla predominant entre pares i fills, però en un percentatge que només supera lleugerament el 50%. Pel que fa a la llengua que parlen els pares entre ells, és el castellà la llengua que predomina.

El coneixement de la llengua catalana que tenen els pares és bastant important (més les mares que els pares) i més pel que fa a la comprensió –oral i escrita– que pel que fa a l'expressió –oral i escrita– on encara es produeixen les mancances més evidents.

En relació amb la valoració que fan els alumnes del seu coneixement de llengües, veiem que declaren que tenen un coneixement més alt de castellà que de català i un coneixement més baix de la llengua anglesa –considerant que és llengua d'estudi obligatori des de primària.

En les situacions acadèmiques, el català és llengua vehicular de l'ensenyament de la majoria de les assignatures. La llengua que s'utilitza per traduir en les classes de llengües estrangeres és majoritàriament el català i en les classes de llengües clàssiques és majoritàriament el castellà. És molt important constatar que els alumnes utilitzen de manera molt majoritària la mateixa llengua que el professorat.

Cal destacar que els nivells d'ús del català com a llengua vehicular pateixen una davallada respecte del curs passat, sobretot en els àmbits orals, a tots els nivells d'ESO, batxillerat i cicles. A més, també s'ha constatat una minva de l'ús del català com a llengua vehicular per part dels professors.

Sortint de l'escola, els alumnes afirmen que farien un currículum de feina majoritàriament en castellà; que, en adreçar-se a un desconegut, ho fan majoritàriament en català, però la majoria contesta en la mateixa llengua que se'ls parla i en les situacions de relacions entre amics i amigues, al pati i fora de l'institut i en les activitats extraescolars l'ús del català i el castellà està bastant equilibrat.

En relació amb la lectura, hem trobat que es llegeix més en castellà que en català. Açò ens ha de fer reflexionar sobre la importància de les lectures que es recomanen des de l'institut. Pel que fa a altres aspectes del temps d'oci com, per exemple, la música, la televisió, el cinema, Internet i les xarxes socials, la presència del castellà és predominant, especialment en el cas de les noves tecnologies.

3. MARC LEGAL

El marc legal general el conformen, en un primer nivell, la Constitució Espanyola de 1978 i les lleis orgàniques que se'n deriven i que regulen els aspectes lingüístics (Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears) i els educatius (Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE)).

Aquesta legislació bàsica es concreta després, mitjançant les lleis, els decrets, les ordres i les normes que les despleguen, que són bàsicament les que s'enumeren a continuació:

- Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística (BOCAIB 20/05/86 núm. 15).

- Llei 3/2003, de 26 de març, de Règim Jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB del 3 d'abril).
- Decret 100/1990, de 29 de novembre, que regula l'ús de les llengües oficials de l'Administració de la CAIB (BOCAIB 18/12/90 núm. 154).
- Decret 92/1997, de 4 de juliol de 1997, que regula l'ús i l'ensenyament de i en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears (BOCAIB 17/07/97 núm. 89).
- Ordre del conseller d'Educació i Cultura de 12 de maig de 1998, per la qual es regulen els usos de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, en els centres docents no universitaris de les Illes Balears (BOCAIB 26/05/98 núm. 69).
- Ordre del Conseller d'Educació, Cultura i Esports de dia 29 d'abril de 1998 (BOCAIB del 16.06.98), que regula l'exempció de l'avaluació de la llengua i literatura catalanes.
- Ordre del Conseller d'Educació i Cultura, de dia 14 de juny de 2002, per la qual es regula l'elaboració i execució del programa d'acolliment lingüístic i cultural adreçat a l'alumnat d'incorporació tardana al sistema educatiu de les Illes Balears que cursa estudis als instituts d'educació secundària (BOIB 04/07/02 núm. 80).
- Ordre de 2 de febrer de 2000, d'actualització de la catalogació de places bilingües.
- Ordre de 17 de febrer de 2000 per la qual es fixen titulacions necessàries per a l'ensenyament de i en llengua catalana als centres docents de les Illes Balears i es determinen les equivalències i revalidacions en matèria de reciclatge de llengua catalana per al professorat no universitari.
- Decret 120/2002, de 27 de setembre, pel qual s'aprova el reglament orgànic dels instituts d'educació secundària (BOIB 05/10/02 núm. 120).
- Decret 169/2003 de 26 de setembre (BOIB 30.09.2003), de modificació del Decret 115/2001, de 14 de setembre, pel qual es regula l'exigència de coneixement de les llengües oficials al personal docent.
- Decret 67/2008, de 6 de juny, pel qual s'estableix l'ordenació general dels ensenyaments de l'educació infantil, l'educació primària i l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears (BOIB 14/06/2008 núm. 83).
- Resolució de la consellera d'Educació i Cultura, de convocatòria per a la implantació de Seccions Europees en els centres educatius de les Illes Balears, sostinguts amb fons públics, per al curs 2010-2011.
- Decret 73/2008, de 27 de juny, pel qual s'estableix el currículum de l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears (BOIB 02/07/2008 núm. 92 EXT.).
- Decret 82/2008, de 25 de juliol, pel qual s'estableix l'estructura i el currículum del batxillerat a les Illes Balears (BOIB 01/08/2008 núm.107 EXT.).

Per tant, és la Llei de normalització lingüística de 1986, la que, d'acord amb el mandat constitucional i estatutari, estableix el marc general sobre la consideració i els usos de les dues llengües oficials a les Illes Balears. En aquesta llei podem llegir:

«La llengua catalana i la llengua castellana són totes dues llengües oficials de la comunitat autònoma, amb el mateix rang, si bé de naturalesa diferent: l'oficialitat de la llengua catalana es basa en un estatut de territorialitat, amb el propòsit de mantenir la primacia de cada llengua en el seu territori històric. L'oficialitat del castellà, establerta per la Constitució a tot l'Estat, es basa en un estatut personal, a fi d'emparar els drets lingüístics dels ciutadans, encara que la seva llengua no sigui la pròpia del territori».

«També cal comprometre tots els ciutadans de les Illes Balears, qualsevol que sigui la seva llengua habitual, en la salvaguarda i extensió de la llengua catalana, dins una situació social en què tots els ciutadans coneguin les dues llengües i assumeixin la defensa i normalització de la catalana».

Del plantejament anterior se'n deriven dues grans directrius:

1. Per una banda, l'obligació que té el sistema educatiu d'assegurar que l'alumnat, en acabar els estudis obligatoris, sigui competent en les dues llengües oficials.
2. Per l'altra, l'obligació, també per a l'Administració, d'emprar habitualment la llengua oficial territorial, llevat dels casos en què el ciutadà demani explícitament que l'Administració se li adreci en castellà, l'altra llengua oficial. En aquest sentit, les Instruccions de la consellera d'Educació i Cultura, de 30 d'abril de 2009, per la qual s'aproven les instruccions per a l'organització i el funcionament dels centres docents públics d'educació secundària per al curs 2009-2010, diuen (punt 1.4. sobre el Projecte Lingüístic de Centre) que «a la informació que a principi de curs els centres transmeten a tots els pares, mares o tutors legals dels alumnes, se'ls ha de donar a conèixer que les còpies o certificacions, comunicacions i notificacions expedides pel centre s'han d'expedir en català, excepte en el cas que la persona interessada sol·liciti la versió castellana; aquesta sol·licitud no pot comportar cap perjudici o despesa a la persona sol·licitant».

4. LA LLENGUA CATALANA COM A LLENGUA D'ÚS DE L'ADMINISTRACIÓ

La llengua catalana és, per tant, per a l'Administració educativa, la llengua d'ús normal:

1. En la documentació administrativa interna i externa que generen els centres.
2. En les comunicacions internes i externes, tant quan va adreçada a membres de la comunitat educativa, com quan ho fa a particulars o institucions de l'àmbit lingüístic que li és propi.
3. En l'ambientalització i retolació del centre.

5. LA LLENGUA CATALANA COM A LLENGUA VEHICULAR DE L'APRENTATGE

Per assegurar la primera de les directrius establertes més amunt –la competència lingüística de l'alumnat en les dues llengües oficials en acabar els estudis obligatoris– s'estableix l'ús de la llengua catalana com a llengua vehicular de l'ensenyament a tots els centres.

Així,

1. El català esdevé llengua vehicular de l'ensenyament en els àmbits curriculars que es determinin: llengua amb la qual s'expressen els professors i els alumnes i llengua utilitzada en els materials didàctics que s'emprin, llibres de text, material audiovisual i altres recursos derivats de la introducció de les noves tecnologies a l'aula.
2. El català esdevé també llengua de les activitats docents extraescolars i complementàries.

Ha quedat definida la llengua catalana com a llengua vehicular de l'ensenyament i de la comunicació en el centre i és per tal d'assegurar aquell primer ús –el de llengua vehicular de l'ensenyament– a tots els centres que es dictà l'Ordre del conseller d'Educació, Cultura i Esports de dia 12 de maig de 1998, en vigència actualment, i de manera coherent amb les darreres instruccions dictades per la Conselleria (2010-2011), han d'impartir-se en català, a secundària, les àrees de:

- Ciències Socials, Geografia i Història.
- Ciències de la Naturalesa i les àrees que se'n derivin per optativitat.

En definitiva, s'ha d'aconseguir:

1. Per a cada grup d'alumnat, un mínim del 50% del còmput horari setmanal en català, amb el benentès que açò implica utilitzar els materials i recursos – escrits, visuals, tecnològics, etc.– que corresponguin, parlar i escriure en català i demanar que els alumnes també ho facin.
2. Que, en arribar al final de l'ESO, l'alumnat sigui competent en l'ús de les dues llengües oficials: el català i el castellà.

Pel que fa al batxillerat, la llei indica que s'ha de fer un ús paritari de les llengües i s'ha d'arribar com a mínim a la meitat del còmput horari de matèries. S'ha de mantenir la coherència amb l'etapa anterior. Així, són en català les assignatures dels departaments de:

- Ciències Socials, Geografia i Història.
- Ciències de la Naturalesa i les àrees que se'n derivin per optativitat.

En relació als PQPI d'Auxiliar d'Oficina i al cicles formatius de Tècnic Superior en Administració de Sistemes Informàtics en Xarxa i de grau mitjà de Sistemes Microinformàtics i xarxes, la llengua catalana és llengua vehicular de l'ensenyament i s'ha d'arribar també al mínim de docència setmanal establert per a la resta de grups.

En relació al batxillerat a distància (BAD), la llengua catalana esdevé també llengua vehicular de l'ensenyament i els departaments mantenen la mateixa línia que al batxillerat diürn.

Ha de ser un objectiu del centre que el repartiment i l'assignació de cursos entre el professorat a principi de curs es faci tenint en compte, a més dels altres objectius pedagògics, el d'atendre de manera suficient els alumnes nous i els que presenten més mancances o dificultats en el coneixement de les llengües.

Així mateix, s'ha de tenir en compte a l'hora de distribuir els grups el que estableix aquest PLC quant a les assignatures, nivells i hores per grup que s'han d'impartir en català.

L'Equip Directiu vetllarà perquè aquests objectius es compleixin i assegurarà també, com marca la llei, el bon domini i coneixement de la llengua castellana per part de l'alumnat.

S'hauria de preveure en el pressupost ordinari del centre una actualització racional del material terminològic i una millora gradual dels recursos didàctics que permeten l'ensenyament de la llengua catalana i en la llengua catalana.

S'ha de fer esment, de manera especial, del material de l'aula d'informàtica i, en general, dels ordinadors del centre. És important tenir en compte en aquest apartat que les situacions d'aprenentatge són molt diverses des de cada àrea de coneixement,

com succeeix amb l'alumnat i que, per tant, els materials que es necessiten també ho són.

Sigui com sigui, el professorat que imparteixi qualsevol àrea haurà d'assegurar que l'alumnat conegui la terminologia bàsica de la matèria en les dues llengües oficials i, per tant, serà preocupació i obligació del centre que pugui comptar amb les eines lexicogràfiques adients per aconseguir-ho.

6. LES ALTRES LLENGÜES EN L'ÀMBIT DOCENT

El castellà, com a llengua oficial que l'alumnat ha de dominar, ha de ser també llengua vehicular en l'ensenyament-aprenentatge d'algunes àrees.

Les llengües estrangeres, en no tenir caràcter d'oficials, són objecte d'aprenentatge, tot i que, cada vegada més, són per a l'alumnat i el professorat font d'informació i vehicle d'expressió, la qual cosa fa preveure que potser hauran d'esdevenir llengües vehiculars en alguna altra matèria, com preveu, per exemple, el programa de Seccions Europees, del qual s'ha redactat el projecte aquest curs perquè pugui aplicar-se, si és acceptat, a partir del curs que ve.

La Comissió de Normalització Lingüística i la Direcció del centre impulsaran projectes de formació de professorat en llengües estrangeres amb la intenció d'assolir la competència necessària per impartir àrees d'aprenentatge en aquestes llengües.

Les llengües estrangeres que es poden estudiar a l'IES Joan Ramis i Ramis són l'anglès, el francès i l'alemany. L'anglès té estatus de primera llengua estrangera i s'imparteix com a llengua obligatòria per a l'alumnat a tota l'ESO, al batxillerat, al PQPI i al BAD. El francès i l'alemany tenen, alhora, l'estatus de segones llengües estrangeres i s'ofereixen com a optatives a tota l'ESO, al batxillerat i al BAD.

Pel que fa a les llengües clàssiques, a més del seu caràcter d'eines formatives, són també font d'informació i vehicles d'aprenentatge.

La relació entre totes aquestes llengües ha de ser fluïda i profitosa i els departaments de llengües s'han de coordinar per aconseguir acords relatius a la metodologia a seguir en l'ensenyament de llengües, així com a la selecció i temporització de continguts, als criteris i instruments d'avaluació, etc., en el nou marc que s'estableix amb l'ensenyament per competències bàsiques i que queda recollit a la concreció curricular elaborada pel centre.

En aquest nou marc, l'adquisició per part dels alumnes de la competència lingüística en totes les llengües d'aprenentatge és responsabilitat de tota la comunitat docent i, conseqüentment, totes les matèries la treballen i l'avaluen.

El programa de Seccions Europees, abans esmentat, consistirà a impartir una o dues assignatures en anglès a cada curs de l'ESO i es planteja com a objectius no solament millorar la competència en llengua estrangera dels alumnes, sinó també la competència lingüística en totes les llengües d'ensenyament, sense entrar en contradicció amb el que estableix el Decret de mínims i el Projecte Lingüístic de Centre.

7. EXEMPCIÓ DE L'AVALUACIÓ DE LA LLENGUA CATALANA

L'Ordre del conseller d'Educació, Cultura i Esports, de dia 29 d'abril de 1998, de regulació de l'exempció de l'avaluació de la llengua i la literatura catalanes, estableix ben clarament els requisits que han de complir els alumnes que demanin aquesta

exempció, entre els quals es troba el d'haver de residir només de manera temporal a les Illes Balears.

Així mateix, fa constar que «s'haurà de fomentar l'assistència a les classes de l'alumnat al qual se li hagi atorgat l'exempció de l'avaluació de la llengua i literatura catalana» i que «l'atorgament d'una exempció a un/a alumne/a no suposa la modificació de les disposicions del Projecte Lingüístic de Centre».

Per complir aquestes mesures i per procurar la integració de l'alumnat al més aviat possible, el centre s'haurà de fer responsable d'assegurar-li l'accés al coneixement de la llengua des del nivell en què ho necessiti.

8. LA DIVERSITAT LINGÜÍSTICA I CULTURAL. PROGRAMES LINGÜÍSTICS ESPECÍFICS PER A ALUMNES NOUINGUTS

En el nostre context educatiu, la realitat sociolingüística del centre s'ha diversificat en els darrers anys per l'arribada d'alumnat d'origens lingüístics i culturals d'arreu del món i, en aquest sentit, el PLC preveu la diversitat lingüística i cultural com una riquesa que cal aprofitar per a la seva l'educació. El PLC ha de garantir una igualtat d'oportunitats per a l'alumnat independentment del seu origen lingüístic i social i ha d'evitar la marginació escolar i social.

El PLC és un instrument que garanteix el dret de tota persona a poder fer servir el català, a ser competent en llengua castellana, a mantenir les seves llengües familiars, a aprendre altres llengües i a ser valorada pels coneixements lingüístics que pot aportar a la comunitat educativa. Atès que la llengua catalana es troba en un procés lent de recessió dels usos socials (i escolars), l'institut ha de posar les mesures adequades per a la seva normalització.

El PLC es planteja forçosament la necessitat de convertir el centre educatiu en un entorn lingüístic generador, estimulador i, en bona mesura, compensador de situacions comunicatives en la llengua pròpia de les Illes Balears per tal de propiciar, des de la quotidianitat de la vida escolar, conductes lingüísticament normals i contribuir a desenvolupar actituds positives i compromeses amb la riquesa lingüística per un costat i l'ús normal de la llengua catalana com a llengua comuna compartida, des del respecte als drets lingüístics individuals.

Per tal de tractar correctament els objectius del PLC, la Comissió Lingüística planificarà les actuacions encaminades a fer-los complir. Així mateix, el centre elabora el programa PALIC per a l'atenció de l'alumnat nouvingut. Els professors de PALIC tindran entre les seves funcions la de planificar, organitzar, avaluar les estratègies pedagògiques per atendre els alumnes d'incorporació tardana, així com orientar els professors sobre les adequacions curriculars per tal de desenvolupar el programa i assolir els objectius fixats.

L'ensenyament de la llengua catalana al **PALIC** s'ha de fer amb la finalitat que l'alumnat adquireixi el més ràpidament possible la competència comunicativa. Aquesta capacitat li haurà de permetre, d'una banda, relacionar-se amb el seu entorn més immediat, escolar i social. D'altra banda, li ha de permetre, a curt termini, incorporar-se plenament a una aula ordinària i, a més llarg termini, continuar el procés d'escolarització o incorporar-se al món laboral amb el màxim de possibilitats.

Alhora, el centre, a través de la Comissió de Normalització Lingüística engegarà actuacions per fer de la interculturalitat un dels eixos pedagògics de la

tasca docent. L'objectiu general del centre en aquest aspecte és promoure la comprensió de la diversitat, facilitar el tractament de les diferents cultures per igual i potenciar la integració social i la capacitat de l'alumnat per aprendre a conviure en contextos culturalment diversos i així preveure i respondre les necessitats i els conflictes que se'n poden derivar. Un **Pla Intercultural de Centre** ha de preveure quins continguts poden ser atesos des de les diverses matèries curriculars per tal de fer visible i comprensible la diversitat com una riquesa educativa.

Cal especificar que el centre compta amb la col·laboració i l'ajut de l'Equip de Suport a l'Ensenyament de la Llengua (ESEL) i del Programa d'Acollida, Integració i Reforç Educatiu (PAIRE) de la Conselleria d'Educació i Cultura.

9. PROGRAMES LINGÜÍSTICS PER A ALUMNES NO NOUINGUTS AMB DIFICULTATS D'APRENTATGE

Per a l'alumnat no nouvingut amb dificultats en l'aprenentatge de les llengües, s'estableixen els programes oportuns de reforç, en col·laboració entre el Departament d'Orientació i els departaments respectius, per assegurar la ràpida integració de l'alumnat amb el seu grup de referència i l'assoliment dels coneixements necessaris que els permetin emprar les llengües, tant la catalana com la castellana, com a vehiculars de l'aprenentatge de les altres matèries.

Es plantegen també reforços o actuacions puntuals específiques per a alumnes amb dificultats en l'aprenentatge de les llengües estrangeres, així com adaptacions també per a alumnes amb rendiment acadèmic bo.

Tal com queda recollit al PAD i al PIE, les mesures que es preveuen són: suport en petit grup a 1r i 2n d'ESO, suport dins l'aula a ESO i a PQPI, seguiment tutorial, suport logopèdic, desdoblaments, elaboració d'ACI, etc.

10. SEGUIMENT I AVALUACIÓ DEL PLC

La Comissió de Normalització Lingüística és l'encarregada de vetllar pel compliment de les directrius establertes al PLC i reflectir a la memòria anual si els objectius proposats s'han assolit o no i fins a quin punt. De la mateixa manera, ha de valorar els canvis que es produeixen tant en l'àmbit sociolingüístic del centre com en el purament docent per tal de veure si s'ha de modificar algun aspecte del PLC amb la intenció d'aconseguir l'objectiu últim, que és la normalització plena de la llengua catalana.

Els instruments que serviran per dur a terme aquest seguiment i avaluació són:

- Enquestes anuals a professors i alumnes sobre ús de la llengua vehicular.
- Estudis més amplis sobre usos lingüístics per tal d'actualitzar les dades sobre el context sociolingüístic, el coneixement de les llengües, les llengües presents a l'entorn, etc.
- Memòries de la CNL.
- Proves de l'IAQSE.
- Resultats de l'avaluació de la competència lingüística dels alumnes en finalitzar l'ESO.